

MIRAN ŽIBERNA, inženir elektrotehnike:
»Danes je mladim družinam res težko. Žena ne dobi zaposlitve, čakava pa tudi na mesto v vzgojnovarstveni organizaciji. Podpiram tretji samoprispevek, ker mislim, da se bodo le na ta način stvari nekako uredile. Moti me le, da so ljudje tako skeptični zaradi novega lutkovnega gledališča. Lutke so vendar prvi otrokov stik s kulturo. Sam jih še zdaj rad pogledam.«

VPRAŠANJA KRAJANOV

Kje parkirati?

Na skupnem zasedanju zboru združenega dela in zboru krajevnih skupnosti občinske skupščine so si delegati ogledali film o objektih, ki jih nameravamo zgraditi iz sredstev zbranih s tretjim samoprispevkom ljubljanskih občin. O njegovem dopolnjenem programu pa so razpravljali na ločenih zasedanjih.

Po prvem delu javne razprave so bile skladno z materialnimi možnostmi upoštevane in usklajene pripombe za povečanje vzgojnovarstvenih zmogljivosti v Ljubljani, tako da je na bežigrskem področju v program dodatno vključena celotna izdelava dokumentacije za vzgojno varstveni organizaciji v Tomačevem z 250 mesti in v krajevni skupnosti Boris Zihlerl s 300 mesti.

Iz delegatskih vprašanj je bil

lo na zboru krajevnih skupnosti moč razbrati, da Bežigrčanom povzročajo še vedno največ preglavic parkirna mesta. V krajevni skupnosti Stadion se sprašujejo, kako dolgo bodo ob Stadionu še parkirali tovornjaki. Prebivalci stolpnice na Glavarjevi ulici 45, 47 in 49 puščajo svoja vozila na pločnikih pred bloki, namesto na makadamskem parkirišču med Slovenčevo in Vodovodno ulico. Delegata je zanimalo, zakaj miličniki z zaračunavanjem kazni ne preprečijo takih prekrškov. Neurejeno je tudi parkiranje pred gostilno Rubin na Tomačevski cesti.

Delegati so poudarili, da ne želijo le odgovorov na zastavljena vprašanja, ampak naj bi pristojni tudi ukrepali in razrešili omenjene probleme.

VIDA PETROVČIČ

INDUSTRIJA

Proizvodnja še narašča

Kljub slabi preskrbljenosti bežigrskega gospodarstva z domačimi in uvoženimi surovinami ter reprodukcijskimi materiali, so gibanja industrijske proizvodnje še naprej ugodna in boljše od načrtovanih. Septembra je bežigrska industrija izdelala za 10 odstotkov več kot v enakem obdobju lani, v vseh devetih mesecih skupaj pa za 7,9 odstotkov več kot v enakem obdobju lani.

V Iskrini Avtomatiki, tozid naprave za energetiko in v IMP-jevi delovni organizaciji Klimat imajo velike težave z nabavo surovin in reprodukcijskih materialov, zato ne bodo dosegli lanskoletnega fizičnega obsega proizvodnje. V Embi pa zaradi pomanjkanja kave in čaja paketirajo sladkor.

PREJELI SMO

Je naloga sindikata samo nabava ozimnice?

Zgodilo se je letos spomladi. Delavci naše Krke smo ugovarjali, da si moramo zagotoviti prednostno zdravstveno ordinacijo, če želimo naše probleme hitreje reševati. Z Zdravstvenim domom smo se o tem načelno dogovorili. Sredstva za ta namen smo po bilanci izročili v sklad skupne porabe.

Problem pa je nastal, ko smo zvedeli, da nam zaradi zasedenosti zobozdravstvenih ambulant lahko prednostno nudijo le s starejšim vrtnalnim strojem, na katerem je popravljanje zob še precej boleče. S tem žal nismo bili preveč zadovoljni, za-

to so nam predlagali, da se s sosednjo delovno organizacijo dogovorimo za koriščenje njihove najmoderneje opremljene in ne povsem izkoriščene zdravstvene ordinacije.

Predsedniku izvršnega odbora sindikata sosednje delovne organizacije smo poslali pisno prošnjo za humano pomoč pri reševanju našega problema. Pa ne humano v tem smislu, da bi želeli koristiti nezasedenost njihove zobozdravstvene ordinacije zastoj, nasprotno, bili smo pripravljene na kakršnokoli višino odškodnine.

Odgovor na našo prošnjo smo čakali in čakali, pa ga ni in ni bilo. Naenkrat smo se domislili, da pravzaprav tej delovni organizaciji dajemo kar precejšen delež našega kruha, ko z njimi poslovno sodelujemo. Zato smo našega generalnega direktorja prosili, da napiše njihovemu generalnemu direktorju prošnjo za pozitivno rešitev naše vloge.

Generalni direktor te delovne organizacije je odgovoril negativno. Kot razlog pa navedel porušeno notranjo varnost delovne organizacije. Čudi nas, da so pri odprtju njihove-

ga razstavnega prostora (galerije) za vse občane ta razlog popolnoma zanemarili. In vendar menim, da je dosti lažje izvajati varnost, ko se delavec izkaže z žigosanim zobozdravstvenim kartonom, kot pa, če pride občan pogledat razstavo.

Pri vsem tem pa je najzanimivejše dejstvo, da izvršni odbor sindikata omenjene delovne organizacije več kot v šestih mesecih ni odgovoril na našo prošnjo niti pozitivno niti negativno.

J. K.

OB SPREHODU SKOZI LJUBLJANSKE BLAGOVNICE LAHKO NALETITE NA TAKO MOČNO KRITIČNO (ALI MORDA SAMOKRITIČNO) KOMBINACIJO REKLAM:

Leta 1971 je časopis prejel PRIZNANJE OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA, leta 1980 NAGRADO IN PRIZNANJE OBČINE BEŽIGRAD, leta 1981 pa SREBRNI ZNAK ZVEZE SINDIKATOV SLOVENIJE. Izhaja vsakih 14 dni

ZBOR OBČANOV

GLAVNO SŽDL LJUBLJANA-BEŽIGRAD

Ustanovitelj in izdajatelj: Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana Bežigrad - Izdajateljski svet: Marjan Anžur, Branko Dobravc, Stane Droljč, Vladimira Đokić, Vili Guček, Franc Milnar, Branko Mihelič, Lojze Novak, Jože Olup, Joško Pirnar, Dušan Rebolj, Mojca Slovenc, Janez Snoj, Franc Svetec, Martina Vučemilo in Bojan Zavašnik (predsednik) - Ureja uredniški odbor: Vlado Bezničnik, Danilo Besednjak, Stane Droljč (pomočnik glavnega urednika), Rudi Izgoršek (tehnični urednik), Eda Komaril, Vida Petrovčič, Joško Pirnar (glavni urednik), Janez Snoj (odgovorni urednik), Ivan Šučur in Neva Železnik - Telefon uredništva 314-745 in n. c. 340-461 interno 357 - Rokopise in slike pošljite na naslov: »Zbor občanov«, 61000 Ljubljana, Linhartova 13 - Uprava: Linhartova 13, telefon 314-745 in n. c. 340-461 interno 323; vodja uprave: Martina Vučemilo - Tekoči račun pri SDK Ljubljana: Občinska konferenca SŽDL Ljubljana Bežigrad 50102-679-50085 - Časopis dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in vse delovne organizacije v bežigrski občini - Rokopisov in fotografij ne vračamo - Tiska ČGP Delo - TOZD Tisk časopisov in revij, Ljubljana, Likozarjeva 1 - Naklada: 26.600 izvodov.

HODIL PO KOMUNI SEM NAŠI

Mlinarjeva merica tudi dandanes

Nam, starejšim krajanom, katerim so leta že pobelila lasišče ali pa nekaterim možakom vsilila naglavni dekolte, še vedno uhajajo spomini v leta, ko smo nosili ali vozili zrnje v mlin. Idilika mlinov, ki so ob rekah in potokih monotonno in uspavajoče mleli moko za naš vsakdanji kruh, je z razvojem tehnike in standarda zatonila v pozabo. Potreba po mletju zrnja za naš vsakdanji kruh je odpadla, ko je bilo mogoče kupiti že mletto moko. Če si prinesel v mlin recimo 100 kg zrnja, je mlinar vrnil samo 90 kg moke in otrobov. Razlika je bila tako imenovana »merica«, ki je predstavljala mlinarjev zaslužek in v kalkulirani kolo.

Pustimo idiliko in ne vlecimo je več na plan. Res je, vendar pa se včasih človeku dogodi, da nehote odstopi od tega navada: zlasti, če se mu zgodi, kot se je zgodilo meni.

Ni bilo govora o mletju moke za naš vsakdanji kruh ampak o mletju zrnja za našo vsakdanjo pijačo. V letih ugodne letine smo kupovali našo vsakdanjo pijačo v zmlitem stanju in če se je slučajno zgodilo, da je bila v zrnju, so jo zmlili samo pod pogojem, ki je določal: »Meljemo samo pri nas kupljeno kavo«. Toda prišlo je sedem suhih let za porabnike kave. Tudi prodajalci, ki so v obdobju sedmih debelih let odklanjali mletje prinesenih praženih zrn, so na lastni koži občutili pomanjkanje in so ostajali brez običajnega poživila.

Vsi mlinci, ki so bili prej na javnem mestu v marketih, so se sedaj preselili v skladišča. Učenka v gospodarstvu, ki je v trgovini tam pa tam zadolžena za obrobna dela, je odbrzela z vrečko moje kave v skladišče. Mlin je zabrenčal in utihnil. Nepravidna sodelavka je tisti hip odprla vrata in čakajoči smo imeli kaj videti. S kavino žličko si je mlada mlinarica odmerjala mlevno merico. Požri sem silno, vzel zmlito kavo, se zahvalil in zginil iz trgovine. Takoj preko ceste je lekarna, kjer dela moja kolegica iz šole. Zaprošil sem jo, če mi na lekarniško tehtnico steha kavo. Vaga je pokazala 22 dekagramov. Kdo je sedaj pokvarjen, učenka v gospodarstvu iz trgovine, njen šef, jaz ali lekarniška vaga? Ugotovil sem šele doma. Pokvarjena je bila vaga, ker ji je punčka primešala dobro mero FRANCKA.

O Nadgorici prihodnjic

V krajevni skupnosti Nadgorica Ježa so na zboru krajanov spregovorili o predlaganem programu samoprispevka III, ki so ga tudi podprli, v zavzeti razpravi pa so nanizali pereče krajevne probleme. Na seji so sodelovali tudi predstavniki bežigrskega izvršnega sveta, komunalne skupnosti in Soseske. Med problemi so na prvo mesto postavili avtobusno povezavo z mestom, spregovorili so o težavah pri oskrbi z vodo, o pomanjkanju telefonskih števil, neustrezni kanalizaciji in nevarnostih, ki groze otrokom na poti v šolo. Obširnejši zapis o zboru krajanov bomo objavili v prihodnji številki našega glasila.

VIDA PETROVČIČ